

fordi han er Bestyrer af Fattigvæsenet, saa skulle de blive ved Præsten. Der er ogsaa Tilfælde, hvor Legaters Bestyrelse er henlagt f. Ex. til Præsten og en Mand, der bor paa en bestemt Gaard, ja, der er jo saamange saadanne Bestemmelser, som det aldrig kunde falde Noget ind skulde berøres herved. Det, jeg egentlig vil omtale, er et Tilfælde, som jeg er bleven gjort opmærksom paa. Jeg tror, at den ærede Forslagsstiller ganske har truffet det Rigtige ved at benytte Udtrykket Kommune, thi Kommunen falder ikke alle Steder sammen med Sognet. Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at der ved Frederiksberg netop er et saadant Tilfælde, idet der skal være en Del af dette Sogn, fra hvilken Indtægt, som ellers tilfalde Sognet selv, ikke tilflyde de Fattiges Kasse i Frederiksberg Sogn; de tilfalde den ikke, fordi denne Del af Sognet hører til andre Kommuner. Indtægterne gaa over til disse, og navnlig skal der være Noget, der tilfalder Kjøbenhavn, navnlig Gaver ved Kjøb og Salg osv. Desuagtet ere naturligtvis Personer, som bo i disse Eiendomme, der høre til Frederiksberg Kirkesogn, men ikke til Frederiksberg Kommune, berettigede til at søge Hjælp og faae ogsaa Hjælp af de Fattiges Kasse for Frederiksberg Sogn. Jeg er som sagt bleven gjort opmærksom herpaa, og man havde lovet at meddele mig skriftlige Oplysninger i Dag, men jeg har ikke modtaget dem. — Jeg tror, at denne Lov vil kunne gjøre endel Nytte. Adskillige af de Indtægter, som efter Forslaget ere henlagte til de Fattiges Kasse, ere virkelig saadanne Indtægter, som ikke bør komme Skatteyderne i Kommunen til Gode, og jeg kan med Forslagsstilleren være enig i, at der kunde være adskillige andre Indtægter, som vistnok burde tilflyde de Fattiges Kasse. Jeg tror, at det vil være aldeles rigtigt at lade denne Lov gaa videre; i ethvert Fald kunne vi jo prøve, om den dog ikke skulde kunne gjøre nogen Nytte.

Forsen: Jeg har ganske vist ikke, da jeg før tog Ordet, villet gjøre mig til Modstander af dette Lovforslag, det er langtfra Tilfældet. Jeg erkjender ganske vist, at Loven paa sine Steder kan gjøre megen Gavn, og navnlig tror jeg, at den paa alle de Steder, hvor man endnu ikke er kommen til at organisere den frivillige Velgjørenhed, vil kunne være nyttig, men jeg tilstaar, at jeg efter de Udtalelser, der ere faldne her i Salen, er begyndt at blive noget ængstelig for denne Lov, thi hvis dens § 5 skal læses saaledes, som den ærede sidste Tale og den ærede 4de Landstingsmand for 10de Kredts (Schøler) læste den, saa maa Paragrafen forstaaes saaledes, at de, der læse den, derudaf skulle forstaa, at det er Pligt for dem at yde frivillige Gaver, eller, som den ærede sidste Tale sagde, den, der læser denne Lov, maa faae at vide, at det er dens Mening, at han ikke kan

være bekendt at lade være at yde frivillige Gaver; men dersom Loven skal kunne fortolkes saaledes, vil jeg sige, at det virkelig er en besynderlig Slags Frivillighed, og jeg tror aldeles ikke, at det er den ærede Forslagsstillers Mening. Jeg tror, jeg tør sige, at det er hans Mening, at de Gaver, der gennem denne Lov skulde finde Anvendelse, i Virkeligheden skulde være frivillige. Nu vil jeg gjerne, som jeg før bemærkede, tro, at dette Lovforslag kan virke gavnlig paa mange Steder, og jeg erkjender, at Loven af 8de Marts 1856, saaledes som den i den største Del af Kommunerne hidtil er bleven anvendt, har meget lidt at betyde som en Organisation af den frivillige Velgjørenhed, men den Virk, som jeg vebblivende har, er, om Loven vil kunne virke lige godt paa alle Steder, og navnlig om den ikke vil gribe forstyrrende ind i de større Byer, hvor Velgjørenheden allerede ved det private Initiativ er organiseret. I Tilfælde, hvor Loven vil gribe forstyrrende ind, saaledes at den ved samme organiserede Bestyrelse vil være den eneste Ummisfuddeler, tvivler jeg meget om, at det samme Resultat vil naas, som der nu naas gennem de Velgjørenhedsforeninger, der ere dannede ved det private Initiativ. Der siges vel herimod, at saa kunne disse Velgjørenhedsforeninger blive bestaaende ved Siden af, den, der ikke vil give sine Gaver gjennem den ved Loven indstiftede Bestyrelse, kan ligesom hidtil henvende sig til de private Velgjørenhedsforeninger; men deri, mine Herer, ligger netop Banfærligheden, at § 5 er saa omfattende, at den omfatter samtlige de Formaal, som have været Gjenstand for særlige mindre Velgjørenhedsforeningers Virksomhed, og den optager ikke blot Gaverne, men ogsaa de Personer, ved hvem disse Gaver ere bleve uddelte; de, der have været de Allerbedste baade til at undersøge, hvor Trangen var, og til at finde Midlerne til at afhjælpe den, blive ved den stovarede Bestyrelse, som der her er Tale om, Allesammen dragne med ind; der bliver ved Siden af en Bestyrelse med dette Formaal ingen Plads for frivillige Velgjørenhedsforeninger. Det er den Frygt, jeg har, og jeg tror ingenlunde, den er ubegrundet. Enhver tænker jo Loven anvendt i den Kredts, hvor han er bedst kjendt, og jeg vil derfor give det ærede Medlem Ret i, at Loven i mange Landkommuner og mange mindre Kommuner, hvor man ikke kjender til Organisation af frivillig Velgjørenhed, kan have sin store Nytte og Betydning, men jeg paastaar ved Siden deraf, at det vilde være aldeles urigtigt, dersom man vilde indføre noget lignende i Kjøbenhavn. Jeg anser det i høi Grad tvivlsomt, om Loven vil virke gavnlig paa alle Steder, navnlig i de større Kommuner, hvor man allerede gjennem en lang Række af Aar ved private Bestrebelses har optaget og paa en hensigtsmæssig Maade anvendt de Formaal, som her gennem Lov skulle ordnes. Jeg kan, da